

Iubiți întru Hristos Preasfințiți Arhipăstori, cinstiți preoți și diaconi, de Dumnezeu iubitori monahi și monahii, dragi frați și surori!

Astăzi bisericile noastre sunt pline de oameni care au venit să-L proslăvească pe Pruncul Nou-născut - Hristos Mântuitorul și pe Preacinstita Maica Sa - Fecioara Maria.

Nașterea lui Hristos este evenimentul central al istoriei omenirii. Omul l-a căutat pe Dumnezeu dintotdeauna, dar Atotțiitorul s-a arătat oamenilor în toată măreția Lui doar prin întruparea unicului Său Fiu. Odată cu venirea Fiului lui Dumnezeu - și a Fiului omului - lumea a aflat că Domnul este Iubire, nu doar Puterea Supremă, Domnul este Milă - nu numai Cel care răsplătește după faptă, Dumnezeu este izvorul vieții și al veseliei și nu doar Înfrișătorul Judecător, Domnul este Sfânta Treime, a cărui lege lăuntrică a vieții iarăși este dragostea, iar nicidecum un Stăpân singuratic al lumii.

Astăzi prăznuim un eveniment care a schimbat definitiv istoria omenirii. Dumnezeu intră în cele mai tainice unghere ale vieții omului, devine unul dintre noi, ia asupra Sa toată greutatea păcatelor noastre, a neputințelor și slăbiciunilor omenești - le duce la Golgota, pentru a-i elibera pe oameni de povara insuportabilă. De acum Domnul nu se mai află undeva în cerurile inaccesibile, ci aici, cu noi și printre noi. De fiecare dată, în timpul Săvârșirii Dumnezeieștii Liturghii se rostesc cuvintele: „Hristos în mijlocul nostru!” - și răspunsul: „Este și va fi!” Aceasta este o dovadă grăitoare a prezenței Dumnezeului celui Întrupat Însuși – Hristos Mântuitorul – printre credincioșii Săi. Împărtășindu-ne regulat cu Sfântul Trup și sângele Lui, depunând eforturi pentru a îndeplini poruncile Sale, participăm la comunicarea reală cu El, cu Salvatorul nostru, primind astfel iertare pentru păcate.

Cei care cred în Hristos, ucenicii Săi fideli, sunt chemați să fie martori ai Împărăției lui Dumnezeu, văzute încă în timpul vieții pământești. Noi avem o onoare deosebită – să ne comportăm în această lume așa cum s-a comportat Învățătorul și Domnul, prin puterea lui Hristos să fim de neclintit în rezistența față de păcat și rău, să nu încetăm de a fi sârguincioși întru faptele cele bune, să nu dăm înapoi în eforturile zilnice de transformare a ființei noastre păcătoase într-un om nou - binecuvântat.

Mântuitorul Hristos a stabilit un criteriu ferm și absolut pentru relația noastră cu Dumnezeu – acesta este aproapele nostru. Luând asupra noastră neputințele altora, împărtășind boala și tristețea, compătimitind pe cei nefericiți și nedreptățiți, îndeplinim legea lui Hristos (Galateni 6:2) și ne asemănăm cu Mântuitorul, care a luat neputințele noastre și a purtat durerile noastre (Isaia 53:4).

Și este imposibil ca în această zi plină de bucurie și lumină a Nașterii lui Hristos, când toată ființa cu uimire cade la ieslele Dumnezeiescului Prunc, să uităm de semenii. Această mare binecuvântare pe care o primim astăzi în sfintele noastre lăcașe, trebuie să se reverse din belșug și asupra celor care încă sunt în afara Bisericii și trăiesc după stihiiile lumii acesteia și nu după Hristos (Coloseni 2:8). Dar dacă noi cu toții nu le vom merge în întâmpinare - această Vestă Mare poate să nu ajungă până la ei; dacă nu ne vom deschide inimile pentru a împărtăși această nețărmuită bucurie - aceasta poate să nu ajungă niciodată la cei care nu o au, dar care sunt gata să o primească.

Prin întruparea Fiului lui Dumnezeu natura umană a fost ridicată la o nouă înălțime. Fiecare dintre noi nu este doar „creat după chipul lui Dumnezeu”, dar prin Hristos, de acum este înfiat de Domnul: deja nu mai suntem „străini și locuitori vremelnici, ci suntem împreună cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu” (Efeseni 2:19). Despre această apropiere și îndrăzneală față de Dumnezeu vorbește și Rugăciunea Domnească, în care ne adresăm către Creator ca față de Tatăl cel Ceresc.

Oricare viață omenească este fără de preț, căci pentru ea s-a plătit prin Întrupare, cu Viața, Moartea și Învierea Unului Născut Fiului lui Dumnezeu. Toate acestea ne îndeamnă să fim și mai smeriți și mai atenți cu fiecare om, indiferent de cât de diferit de noi este el. După cum a spus Sfântul Ierarh Filaret (Drozdov) al Moscovei: „dragostea este participarea vie și activă pentru binele altuia”. Înainte de toate, anume către acest fel de dragoste dorim să-i chemăm pe toți în aceste zile luminoase ale Nașterii lui Hristos - să ne iubim frățeste, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, să ne dăm înțâietate în cinste unii altora, să nu pregetăm la sânge, cu duhul să fim fierbinți, Domnului Să-i slujim! (Romani 12:10-11, Evrei 13:16).

Vă felicit călduros cu ocazia mărețului praznic al Nașterii lui Hristos. Dumnezeul dragostei și al păcii (2 Corinteni 13:11) să dea poporului nostru și fiecăruia în parte pace și bunăstare în Noul An.